

Det vilde i alt Fald kunne bringe en stem Forstyrrelse i Balancen, og det Spørgsmaal rejser sig altsaa igen her: Kan Finansministeren i saa Tilfælde dække den eventuelle Underbalance ved Afstedelse af Obligationer, eller vil man nægte ham Bemhændigelse dertil? Jeg tror ikke, det kan nytte at gaa helt uden om dette Spørgsmaal; thi efter den Affattelse, Lovforslaget har faaet, maa dette Spørgsmaal nødvendigvis afgøres.

Det andet Hovedstridsspørgsmaal mellem Flertallet og Mindretallet var Bestemmelse om Bankens Bestyrelse, idet Mindretallet ikke ansaa de Bestemmelser, som her ere tagne, for tilstrækkelig betryggende, idet man navnlig maa have for Øje, at der er Spørgsmaal om en Bestyrelse, hvis Malkonduite kan i Forbindelse med ugunstige Omstændigheder, som de ikke raade over, paaføre Statskassen ret betydelige om end midlertidige Tab. Vi have ikke ment, at der var tilstrækkelig Garantii i saa Henseende ved at overlade Bankraadet Valget af de to Medlemmer, medens kun Valget af det ene Medlem var forbeholdt Kongen, og vi have ikke ment, at det var hensigtsmæssigt og praktisk med Hensyn til dette sidste Medlem at bestemme, at han ikke skulde have Bønstonsret. Forholdet er her i Landet faktisk saaledes, at man ikke let en skønne Dag sætter en Mand, som i en Række af Aar har bestyret en saadan Anstalt, saa at sige paa Gaden og ganske berøver ham en ret betydelig aarlig Indtægt. Følgen vil da let blive, at naar der ikke blev indrømmet Bønstonsret, vilde man blive bundet til vedkommende Bestyrer for hans Levetid uden Hensyn til, hvor gammel han blev, og selv om han blev usiftet til at varetage Bankens Forretninger, og det vilde ikke være i Bankens velforstaaede Interesse. Men Hovedpunktet er selve Bankbestyrelsens Dannelse og Sammensætning. Der er ogsaa i sin Tid blevet gjort gældende fra Mindretallets Side, at det Hensyn, som fra først af skulde tages, var at give de Kreditorer, som skulde købe dens Obligationer, den fornødne Tillid til dette Institut, og den mente vi, de vilde faa i desto højere Grad, jo mindre afhængig det blev af de Kreditforeninger, som nærmest repræsenterede Debitorene; men hvis de to Medlemmer skulde vælges af Bankraadet, vil der ikke bliver givet Kreditorerne den efter var Formening fornødne Garantii. Jeg forudsætter derfor, at dette Spørgsmaal fremdeles vil komme til at henstaa som et Stridspunkt mellem Medlemmerne af et eventuelt Udvalg.

Min ærede Sidemand (C. Hage) talte om den $\frac{1}{16}$ pCt., som aarlig skulde svares til Dækning af Bankens Omkostninger, og mente,

at det var en for stor en Byrde, der derved paalagdes Kreditforeningerne. Jeg skal tilsæbe mig at minde om, at der ogsaa her mellem Flertallet og Mindretallet har været et Stridspunkt, om end af mindre Bægt, idet Mindretallet mente, at $\frac{1}{16}$ ikke var tilstrækkelig til at dække Udgifterne, men mente, at man maatte gaa til $\frac{1}{10}$. Det er klart, at derved vilde Fordelen ved Hypotekbanken noget formindskes for Kreditforeningerne; men vil man ikke gaa dertil, maa man komme til det Resultat, som det ærede Medlem var villig til at gaa til, nemlig at Staten maa overtage det hele; men i saa Tilfælde maatte der formentlig ogsaa i Loven optages nærmere Bestemmelser herom.

Endelig var der, naar jeg bortser fra mindre Punkter, endnu det Stridspunkt mellem Flertallet og Mindretallet, at i det oprindelige af Regeringen forelagte Lovforslag var det bestemt, at Bankens Statutter skulde fastsættes ved kongelig Anordning, medens det i det private Lovforslag var foreslaaet, at Bankens Statutter skulde fastsættes ved Lov. Jeg anser det ogsaa i og for sig mindre hensigtsmæssigt at ville give saadanne Statutter ved Lov, fordi Erfaringen har vist, at det vil være hensigtsmæssigt og praktisk at træffe Forandringer i dem, som ikke ere lynderlig store, men som i saa Tilfælde altid maa bringes for Lovgivningsmagten, og det kan bero paa tilfældige Forhold her, om saadanne ganske hensigtsmæssige og praktiske Forandringer just kunne blive gennemførte i det Øjeblik, det ønskes. Men Hovedindvendingen mod denne Bestemmelse har hidtil været den, at det forekommer mig at være noget besynderligt, navnlig paa et senere Stadium af Samlingen at komme med en saadan Lov, hvorved der oprettes et Institut, som kun kan træde i Kraft, naar man vedtager en anden Lov, hvortil der endnu ikke foreligger den allermindste Antydning. Forholdet er jo nu ikke ganske det samme, idet vi endnu ere paa et ret tidligt Stadium af Samlingen, men det havde dog været ønskeligt, om der allerede havde foreligget et saadant Udlaft til Statutter, da Statutternes Affattelse i meget væsentlig Grad vil faa Indflydelse paa den større eller mindre Tillid, som man fra forskellige Side kan faa til Banken.

Jeg skal saaledes ogsaa for mit Vedkommende anbefale Forslaget til det høje Ting og udtale Haabet om, at det maa lykkes i et eventuelt Udvalg at komme ud over de Differentpunkter, som hidtil have vist sig at stille sig i Vejen for Lovforslagets Gennemførelse, og skal slutte med at udtale Haabet om, at det i hvert Fald denne